

Pirma Maiju — pasaules darba lauzu spēku skates dienu, visu zemju strādnieku brālibas dienu padomju tauta sagaidīja ar jaunību radoša darba saņiegumiem. Šī dižā un cildenā tradīciju raksturīga tikai mūsu laudim, mūsu zemei, kur darbs atbrirots ne ekspluatacijas un kalpo vienīgi cilvēka labklājībai, viņa laimei.

Padomju cilvēki Maija svētkus saņem līksmi un paciļāti, tai apzinā, ka viņu darba veites ir droša garantija Stalīna piegades veikšanai šogad, kas ir liels solis celā uz komunisma uzvaru. Ar lepnumu un gandarījumu ikviens padomju patriots norauģās uz sasniegto, priečādāmies, ka mūsu dzīve ar katru dienu kļūst pilnīgāku un krāšķaku. Vērojot šo dzīves uzplaukumu un nemītīgo attīstību, nevar neatcerēties A. A. Ždanova vārdus, ko viņš teica savā referatā par žurnāliem «Zvezda» un «Leningrad»: «Katra dieņa paceļ mūsu tautu arvien augstāk un augstāk. Mēs šodien vairs neesam tie, kas bijām vakar, un rītu vairs nebūsim tie, kas bijām šodien... Mēs esam pārvērtušies un izauguši kopā ar tām milzīgajām pārvērtībām, kas pašā pamatā pārvērtušas mūsu zemes izskatu.»

Par nemītīgo virzīšanos uz priekšu pret komunismu spōzajām virsotnēm padomju tauta ir pateicīga dižajai Lepinai - Stalīna partijai, lielajam Stalīnam, kas vada un iedvesmo visas mūsu uzvaras.

Pirmajā Maijā — starptautiskajos darba lauzu svētkos — latviešu tauta ar dižu gandarijumu izjūtē, ka tā ierindojušies draudzīgajā un neuzvaramajā brālu salīmē, ka viņu atbalsta un sarga liela krievu tauta, kas palīdzēja mums atbrīvoties no vācu gadsmitu verdzības un plutokratiū jūga, tauta, kas nodrošinājusi mums brīvu un laimīgu nākotni paužuši paaudzēm.

Rūpniecības attīstības strauji tempī, jaunas tehniskas ieviešanas radošā un produkcijas pieaugums raksturo arī mūsu republikas strādnieku ciešo apņēmību pabeigt pēckara piecgadi pirms termina — 1949. gadā. Mēs varam dižiņā lepoties ar tūkstošiem lieliem radošās novatoru, stachanoviešu un trieciennieku armiju, kas savus piegades uzdevumus jau sen veikuši un dod Dzimtenei produkciju vīrs plāna. Tas nenozīmē muskuļu piepūli vien, tas pirmkārt, raksturo mūsu darba lauzu apzinās augšānu, tas nepārprotami pievērda, ka dižās komunisma idejas kļuvušas par spēku, kas mūsu strādniekošos izraisa darba varonību, iedvesmo tos cīņā par nākotnes sabiedrības uzcelšanu. Tas nozīmē, ka mūsu strādnieku šķira uzticīgi seko tām revolucionārām tradīcijām, ko savā laikā tik augstu novērtēja nemirstīgais Lepins, kas tā kopā ar visiem Padomju Savienības strādniekiem zem Lepina-Stalīna karoga iet droši uz priekšu, uz komunisma uzvaru.

Dzīlais pavērsiens, ko latviešu tautas dzīvē radīja padomju vara, dzīvinoši ieteikmējīs mūsu lauksaimniecību. Latviešu zemniecība droši nostājusies uz socialistiskās lauksaimniecības ceļa. Jāgadu iepriekš pastāvēja 200 kolchozu, tad šogad to skaits jau pieaudzis līdz 4000. Daudzi pagasti kolektivizējušies simtprocēnti. Kolektivizācijas kustības nostiprināšanās, tās iešana dzīlumā un plāsumā gaiši runā par to, ka latviešu zemnieks savu nākotni saskatījis socialismā. Tas ir dzīli revolucionārs process, kas Latvijas laukos veido jaunu cilvēku, jaunes attiecības, jaunus uzskatus par darbu un pienākumiem.

Socialistiskais lauksaimniecības sektorā jau pierādījis savu dzīvot spēju, savu spēku, jo mūsu jaunajiem kolchozniekiem savos koplaukos pieleto padomju lauksaimniecības zinātnes saņemumus un tehniku, kas vienīm nebija pieejama, dzīvojot viensētās. Un ka kolchoznieki pareizi izprot un novērtē padomju varas gādību, liecīnas, ar kādu paciļātu tika sanemts nesen publicētais PSRS Ministru Padomes un VK(b)P Centralās Komitejēs «Trīsgadu plāns kolchozu un padomju

JĀNIS GRANTS

saimniecību sabiedriskās produktivās lopkopības attīstībai (1949.—1951. g.). Šis plāns ari mūsu kolchozēm un padomju saimniecībām tagad kļūvis par lauksaimniecības attīstības kaujas programmu.

Radošs darbs mūsu zemē ir vienīgā mērakla, pēc kuras vērtē ikviens cilvēka noelpus. Un šis darbs neaprimst ne mirklī, tas nepārtraukti verd kā kalnu avots, veldzēdams un spirdzīnādams visu dzīvi. Cik mūsu tautas darbs jaunradošs un bagāts, dzīlš un daudzpusīgs, ikviens varēja pārliecītīties, lasot PSRS Ministru Padomes lēmumu par Stalīna premiju piešķiršanu. Valdības lēnumus aptvēra visas nozares, sākot no zinātnieka līdz ražošanas novatoram. Un katrs no viņiem bija devis to jaunu, lai tauta ātrāk uzceltu dižo komunisma celtīnā.

Latviešu nacionālā kultura, kura padomju varas gados uzplaukusi kā velnekad, ienem goda vietu starp brāliga jām padomju tautām, kulinārdama vietas padomju kulturas krāšņo dārzu. Šogad augsto Dzimtenes balvu saņēma divi mūsu literatūras izcili darbi — Viļa Lāča epopeja «Vētra» un Annas Sakses romans «Pret kalnu». Sie darbi pazīstami un iemīloti visplašākajās darba lauzu masās, jo tie mākslinieciņos tēlos izsaka tautas intereses un centienus. Tie spilgti un patīksi attēlo darba lauzu cīņu pret saviem verdzīnātājiem un apspiešējiem, rāda viņu varonīgo cīņu par padomju iekārtu, par komunismu. Stalīna premiju laureatu darbi liecīna to, ka latviešu padomju literatura un māksla arvien ciešāk iet kopā ar tautu, cīnās par partijas politikas realizēšanu dzīvē.

Tai pašā laikā, kad padomju tauta boļševiku partijas vadībā sekਮigā likvidē kara smagās sekas un neredzēti īsa laikā radījusi jaunu dzīves uzplaukumu, kapitalistiskā pasaule nespēj atspīgt. Simtiem tūkstošiem un miljoniem bezdarbinieku Amerikā, Anglijā, Francijā cieš badu, pieaug darba lauzu nabādzība un posts. Bet šo valstu no devīgie valdītāji nedomā vis par to, ka uzlabot tautas stāvokli, bet iztop alkatīgajiem monopolistiem, kas murgi par pasaules kundzību, grib iegruši cilvēci tresaļā pasaules karā. Amerikā un angļu imperialisti, savu sulaipu labējo socialisti — atbalstīti, nekautrīgi iejaucās citu tautu dzīvē, palīdz apspiest spēkus, kas cīnās par demokratiju. Ar viņu aktīvu atbalstu un svētību vairākās zemēs līesmo pilsonu karš un straumēm plūst asinis. Šo imperialistisko noziedznieku acis cilvēku asinim nav nekādas vērtības. Savas nepieplāmās peļņas kāres dzīti, tie zvērigi ienīst cilvēces progresu. Volstrīta dolaru maiņi pakļauj glēvās un nodevīgās Eiropas valstu valdības, kas kopā ar amerikānu imperialistiem slēdz pret Padomju Savienību un tautas demokrātijas zemēm vērstus paktus un blokus. Taču viņu pūles izraisi jaunu karu lemtas neveiksmei. Demokrātijas un miera spēki pieaug ar katru dienu, katru stundu. Visgalīšķais pierādījums tam bija grandioza Miera piekritēju kongress Parīzē un Pragā, kas runāja 600 miljoni cilvēku vārda. Lūk, kas noteikis cilvēces nākotni, bet nevis Volstrīta 60 bankieri gīmenes.

Un sāgāda Pirmajā Maijā — visas pasaules darba lauzu brālibas un cīņas spēku skates dienā — miljoniem vienkāršo lauzu visās zemeslodes malās noteikti un apņēmīgi paceļ savu balsi pret noziedzīgajiem kara kurinātājiem, pieteikdamies kārā karam. Tas ir spēks, ko neiebleidēt nekādiem monopolistiem un viņu leiboristiskajiem dienderiem.

Mūsu socialistiskā Dzimtene nesatrīcināmā stāv demokrātijas un miera cīnītājas armijas avangardā. Padomju tauta, apzinādāmās savu spēku un taisnību, darba uzvaru apgarota, droši solo uz komunismu. Uz mūsu zemi, uz Kremlī šās dienās savas domas un cīrības sūta visas pasaules tautas, jo sakata Padomju Savienībā to spēku, kurās vadībā tās spēs izcīnīt mieru un demokrātiju visā pasaulei.

Tautu spēka skates

Anna Brodele

Aust Maija rīts, un kaujas spēki — tūk, miljoni kā siena stāv, tie lielā skatē stājas modri, te panikas un baiļu nav.

Par savu dzīvību un briti, par pilsētām, kas celas jau, par pumpuriem, kam jāatveras, par bērnu, kas vēl dzīmis nav,

par visu to, ko sirdi glabā, par sapniem un par ilgām sauc, kas cilvēkū uz priekšu vada, par ko jau cīņu bijis daudz.

Un rindas nāk, un cejas tautas, līdz galam cīnīties tās zvēr, ikviens, kam dārga laužu laime — tas brīvībai un mierīm zvēr.

Bet Parīzē, kur liesmās kvēlās, reiz dega komunaru sirds, kur varoni uz nāvi gāja — tur atkal cīņas karogs mirdz.

Un milzu spēks un kaisla grība ikvienu taisnā cīņā rauj, kā varenu un dzīvi sienu — šos miljonus mums apkārt kļauj.

Sos miljonus, kas sardzē stājas — tos nespēs apmānīt neviens, tos nodevējs vairs nespēs nodot, tiem cauri netiks it neviens.

Lai iznāk tas, kas vēlas karu, lai paceļas pret mums tā skats, — lai paceļ naīda pilnās acis un nāves jausmā nodreb pats!

Mums Maija rīts ar zelta vizmu par brīvību un mieru aust, par tautu sadraudzību lielo, ko naidnieks mūžam nespēs lau-

Mūs Partija un biedrs Stalins uz cīlo, taisno mērķi sauc, uz komunismu droši vada, jo visi ceļi turpu trauc.

Literatura un Māksla

LATVIJAS PADOMJU RAKSTNIEKU, KOMPONISTU, MĀKSLINIEKU UN ARCHITEKTU SAVIENĪBU LAIKRAKSTS

1949. G.

1. MAIJĀ

Nr. 18 (224)

PADOMJU SAVIENĪBAS GENERALISIMUSS J. V. STALINS

PSR SAVIENĪBAS BRUNOTO SPĒKU MINISTRA PAVĒLE

1949. gada 1. Maijā

Nr. 33

Maskavā

Biedri kareivji un matroži, seržanti un staršinas, virspleki, generali un admirāļi!

Sodien Padomju Savienības Brunotie Spēki kopā ar visu mūsu tautu svin Pirmo Maiju — visu zemju darba lauzu cīņas spēku skates dienu.

Padomju karavīri sagaida Pirmo Maiju ar nopietniem panākumiem kaujas un politiskajās mācībās. Izpildīdamis mūsu vadona un skolotāja biedra Stalīna norādījumus, Padomju Brunotie Spēki sekਮigā pabeiguši apmācību ziemas periodu, ievērojami cēluši savu militāro meistarību.

Padomju Savienības tautas atzīmē šos starptautiskos svētkus ar darba varonību par slavu savai Dzimtenei. Lepina-Stalīna dižo ideju iedvesmoti, padomju patriotiema cīlo jūtu virzīti, mūsu zemes darbalaudis guvuši izcilus panākumus Stalīna pēckara piegades izpildē un droši iet pa komunisma ceļu.

Socialistiskās ekonomikas, kulturas un darbavāju materialās labklājības jaunā augšupeja, mūsu Brunotie Spēki tālāk noslēpīšanās spilgti liecīna, kā Lepina-Stalīna partija un Padomju valdība ik dienas gādā par mūsu Dzimtenes uzplaukumu, par tās ekonomiskās varenbības nemītīgo noslēpīšanu.

Celot komunismu, padomju tauta neaizmirst jauna kara briesmas, kara, kādu grib izraisīt Amerikas Savienīto Valstu valdošās aprindas. Pretēji plašu tautas masu griebai vini gatavo trešo pasaules karu. Šo agresīvo politiku, kas vērsta vispirms pret Padomju Savienību, neapgāzami pierāda nesen parakstītais Ziemeļatlantijas pakts, kas ir nopielnts apdraudējumā miera līetai.

Pauzdamas Padomju Savienības tautu pamatintereses, Padomju valdība neatlaicīgi ietur miera un tautu draudzības politiku un enerģiski atmasko kara kurinātājus.

Visa progresīvā cilvēce piekrit Šai Padomju valsts mierīgajai politikai.

Padomju Brunotie Spēki pastāvīgi patur prātā savu uzdevumu — modri stāvēt savas Dzimtenes valstisko interesi sardzē.

Priekšā stāvējā apmācību vasaras periodā Sauszemes karaspēka, Gaisa Kara un Jūras Kara spēku personali sastāvām jāgūst jauni panākumi kaujas un politiskajās mācībās. Armijas, Aviacijas un Flotes karavīriem jāievēro priekšzīmiga militāra disciplīna un visnotāmākās vārdīgās kaujas izturība. Visam virsniekui sastāvām dienās jāuzlabo un jāpapildina padoto apmācība un audzināšana.

Biedri kareivji un matroži, seržanti un staršinas! Biedri virspleki, generali un admirāļi!

Atzīmējot Starptautiskos darba lauzu svētkus, pavisā:

Sodien, Pirmajā Maijā, salutēt mūsu Dzimtenes galvaspilsētā — Maskavā, savienoto republiku galvaspilsētās, kā arī Kaliningradā, Lvovā, Chabarovskā un Vladivostokā, Portarturā un pilsētās-varonēs: Leningradā, Stalingradā, Sevastopolē un Odesā — divdesmit artillerijas zālēm.

Lai dzīvo Padomju Savienība — miera un demokrātijas balsti visā pasaulei!

Šeicīnu un apsveicē jūs Pirmā Maija dienā!

Atzīmējot Starptautiskos darba lauzu svētkus, pavisā:

Sodien, Pirmajā Maijā, salutēt mūsu Dzimtenes galvaspilsētā — Maskavā, savienoto republiku galvaspilsētās, kā arī Kaliningradā, Lvovā, Chabarovskā un Vladivostokā, Portarturā un pilsētās-varonēs: Leningradā, Stalingradā, Sevastopolē un Odesā — divdesmit artillerijas zālēm.

Lai dzīvo varonīgā padomju tauta un vinas Brunotie Spēki!

Lai dzīvo mūsu Padomju Valdība!

Lai dzīvo mūsu slavenā Komunistiskā partija!

Lai dzīvo, riūsu vadonis un skolotājs — lielais un miljotās STALINS!

PSR SAVIENĪBAS BRUNOTO SPĒKU MINISTRS PADOMJU SAVIENĪBAS MARSALS
VASILEVSKIS

MAIJA KAROGI UZVAR

JADVIGS MARTS

Kādu dienu cilvēki, kas dažādās zemēs bija cīnījušies par vienu mērķi — brīvību un cilvēka cienīgu dzīvi — izgāja ielās kā viena armija, zem viena karoga. Tas notika 1890. gada 1. maijā, un toreiz vīnus sveica Marks cīnu biedrs Engelss. Kopš tā laika Pirmā Maija sarkanie karogi katru gadu pulcīna ap sevi nenogurstošus un bezbalīgus laudis, kuri vairāk par visu milzīvi un šis dzīves vārdā gatavi uz visu.

Dzīve ir skaista, tas tiesa, bet ne visu mūžu rāpnoties uz ceļiem, kā to dara vergi vai, «prātīgi piemērotošies», kā ieteic darīt kāds angļu liberalis. Nāk prātā brīnišķīgā franču patriota un drosmīgā cīnītāja Zana Lafita vārdi: «Dzīvot nenozīmē tikai elpot. Dzīvot — nozīmē darboties, runāt, redzēt, būt par cilvēku, būt brīvam. Pašā jēdzienā «dzīve» jau ir ielikts brīvības jēdziens. Dzīvot bez šīs brīvības, dzīvot kā vergam, — nē, labāk tad vispār nedzīvot. Nav izvēles starp verdzību un nāvi — tas ir viens un tas pats. Vienīgā dilema, kas var nostāties domājoša cilvēka piešķars, tas ir — dzīvot pilnīgu dzīvi, kas ietver sevi visu, kas saprotams ar vārdu dzīve, vai arī nedzīvot nemaz, — būt val nebūt.»

Tāpat domājā tie, kas pavasara vējā pirmo reizi augstu pacēla Pirmā Maija karogu, lai vestu laudis uz cilvēcas pavasari. Tāpat domājā tie vecās Krievijas strādnieki, zemnieki un zaldati, kuri Lielajā Oktobrī zem šī karoga zemeslodes sestdaļā izkarsoja šo pavasari. Tāpat domā tie milzīgi vienkāršo laužu visās pasaules malās, kas šodien, izledami ielās un laukumos ar ūdens pašiem karogiem, atgādinās pasaules varenajiem: «Mums ir tiesības uz dzīvi!»

Nekādi likumi, nekādas vajāšanas, nekādi aizliegumi nevar iznīcināt šī Maija karogu iedvesmojošu spēku, tāpat kā nevar apturēt zāles dižšanu un pumpuru plauksmi, kad ir piensīcīs pasažarī. Kādreiz «neatkārīgs» Latvijas buržuaizskie pārvadnieki un viņu fašistiskie pēcteči mēģināja visādi izlīdzīties: viņi pasludināja 1. Maiju par Satversmes sapulces, sanākšanas atceres dienu, aizliezās gājenus un demonstracijas, bet tas neko nelīdzēja — katru gadu 1. Maijā pāri Latvijas laukiem un pilsētām trauksmaini plūvoja sarkanie Maija karogi. Fašistiskajam diktatoram palīga nāca katolu biskaps: darba laužu svētkus viņš pārkrustīja par kaut kādas «Māras zemes kēniniešu dienu» — bet arī tas nelīdzēja: cilvēki ilgojās brives, kurus šai «kēniniešu» nebija — un palika uzticīgi sarkanajiem Maija karogiem. Kaut ko tamāldzīgu vēl šodien piekopī daudzās

cītās tīkpat «demokrātiskās» valstis — Anglijā un Francijā, Beneluksa zemēs un ASV, bet arī tur tas nelīdzēs. Var izdot likumus un rīkojumus, kas aizliez rikot demonstrācijas un sasaukt mitīnus, bet nevar taču aizliegt cilvēkiem tiekties pēc brīvības un laimes. Sarkanie cīnu karogi, kā katru gadu, arī šodien plivo visur, kur cilvēku sirsnības pilnīgās dzīves svētās alkas.

Mēs, padomju laudis, neesam ne savīgi, ne iedomīgi; izkarotiši sev brīvību, mēs nekad neesam domājuši to monopolizēt. Egot šodien pa savu pilsētu ielām priešīgā manifestācijā, mēs dziedāsim liksmas dziesmas par savu laimīgo dzīvi, vienīsimās daudzos saņiegumus, ko esam guvuši rūpniecībā un laukaimniecībā, literatūrā un zinātnē, sveikums darba varonus un jūmīgi cildināsim savu vadoni, kas tik daudz dārijs, lai viss tas, kas šodien krāšno mūsu dzīvi, mums būtu — bet mēs sūtīsim arī brīlīgus cīnas sveiceņus pāri savas zemes robežām visiem darba laudim visās zemēs, lai vini nepagurstētu cīnā. Mūsu partījas Centrālā Komiteja 1. Maija aicinājumos sumina Anglijas, Amerikas Savienības, Padomju Savienības tautu draudzību, bet tas nenozīmē, ka mēs negrībētu novēlēt laimi visām brīvību miljōšām tautām. Gluži otrādi — mums sāpīgi dzīrēt, ka Francijas darba laudīm šodien vēl jāprasā maize un brīvība, ka Cīle un Argentīna piekau demonstrantū, ka Portugālē cilvēku ar sarkanā karogu iesloga cietumā, bet Spanijā viņu vienkārši nošau.

«Garantēt katrā kaujā uzvaru!» — tāds bija viens no tiem noteikumiem, ko Mao Če-duns biji līcis Kinās tautas atbrīvošanas armijas stratēģijas un taktikas pamatā: šodien gandrīz pusmiljarda lielā tauta klauvē pie savas galīgās uzvaras durvīm. Vajaga ieklausīties Grieķijas demokrātiskās armijas karavīru svīnīgā zvēresta vārdos, un būs pilnīgi skaidrs, ka šī tauta ne-noliks ieročus, kamēr nebūs padzīts pēdējais hitosietis. «Mans mērķis ir brīva, neatkarīga Grieķija un šī mērķa realizēšanai zvēru atdod savu dzīvību un savus ieročus», — tik vienkārši un tik nepielūdzami bargi ir šie vārdi.

Nāves spriedums spauz tautas asinānajam uzurpatoram Franko un vīna režīmam. Parakstīts Hose Gomesa Gaijoso un Antonio Seocane pirmsnāvēs vēstulē bledrīm: «Mēs kritītam kaujātai pašā cīnas posteni, uz kura stāvot pirms mūrus iau krituši tik daudz citu biedru. Nav laiks skumti! Cīna prasa upurus — bez tiem nevar izcīnīt brīvību!

bu... Uz cīnu, biedri! Cīnīties un uzvarēt!»

Bes cīnas nav uzvaras, un tāpēc Ipašu brāļu sveicēnu šodien veltījam taukām, kas ar ieročiem rokās — tāpēc ka to savā laikā izdarījam mēs, — iet preti savam pavasarim: varonīgajiem kiniešiem, virišķīgajiem grieķiem, drosmīgajiem indoneziešiem, nesamierināmajiem spaniem.

Mums nav vienalīdzīga vinu cīna, mēs dzīvojam līdzi viņu panākumiem. Vēl vairāk: mēs aktīvi iejaucamies šo tauku cīpā: socialistiskās revolucionās uzvara mūsu zemēs bija iejauskānās visutauku līdzīnējós liktenis, un šodien mēs tāpēc aktīvi iejaucamies visur, kur notiek cīna, tikai ne ar ieročiem un militāriem padomdevējiem, bet gan ar citu — ar savu darbu. Mūsu darba uzvaras, kas nostiprina mūsu ekonomiku, cel mūsu dzīves līmeni — tās ir visas pasaules darba laužu uzvaras.

Apmaiņinām 1947. gada vēstījumiem ar pāvestu Piju XII., Trumens rakstīja: «Es grību izdarīt visu, lai apvienotu spēkus, kas aizsarga morali». Kāda ir šī morale, mēs zinām: tā ir dzīngulu un gangsteru morale, kuras princips: «cilvēks cilvēkam — vilks». Tā ir «Maršala plāna» morale, kura pielauj, ka par zīga galas konserviem uzpērk tautu brīvību. Tā ir Atlantijas pakta morale, kas gatavo cilvēku izkausānu. Spēki, kas aizsargātu šo «morali», nu ir sapulcīnāti: tur ir pāvesti un Cerčīls, Salazars un Čan Kai-ši, angļu leiboristi un Nujorkas kidneperi. Generali bez armijas un caurķirši politiski grib rikot karagājienu pret civilizāciju un kulturu. Bet tas palīgs tikai neveiksmīgs mēģinājums: šodien darba laužu miljoni apvienojūs zem 1. Maija sarkanajiem karogiem, kuros zelta burtiem ieausta cīta morale: brīvība, miers, demokrātija.

Dikens kādreiz rakstīja par Ameriku, ka visšausmīgākais trieciens, kādu jebkād piedzīvos brīvība, nāks no šīs zemes. Šīs trieciens būs kā rezultats viņas nespējai cīnījai pildīt «dzīves skolotāja» lomu pasaulei. Bankrotējusie «dzīves skolotāji» pārvērtušies par pasaules kundzības pretendentiem, un mēs esam aculiecinieki tam, ar kādu alikatīgu rūpību un neatlaicību tiek gatavots liela literatūras un dzīves realista pareģotais trieciens. Bet kopš tā laika pasaulei daudz kas mainījies: ir Padomju Savienība, ir komunisti, ir radušies spēki, kas pilni gatavības neplauž šo triecienu. Kad šodien šī triecienu iniciatori pa savu grezno savrupmāju logiem paraudzīsies uz ielām un laukumiem, viņi redzēs šo spēku saliedību un neuzvaramību.

Rezolūcija par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas organizēšanu un darbību

Vispasaules miera piekritēju kongress, vēlēdamies, lai turpinās un attīstās tālāk miera spēku varenā mobilizācija, kas devusi iespēju sarakstīt šo kongresu, un lai arī ievadītu līdzīks cilvēku skaita apvienojas zem miera piekritēju karogiem, nolēm, ka Vispasaules miera piekritēju kongresa komiteja turpinās darbību, ko ievadījusi šī izcīlā sapulce Parīzē.

Šī komiteja veltis visus savus spēkus miera saglabāšanai un enerģiskai cīpā pret katru agresīvā parādīšanos, pret kara propagandu un pret visu miera piekritēju spēkus, lai novērstu tagad pastāvošos agresīvus aktus, kas vērsti pret tautu neatkārību un pret demokrātiskajām brīvībām; sniegt palīdzību agresijas un aaspiešanas upuriem.

D) Atbalstīt katru rīcību, kas vērsta pret mieru, un saskapot miera spēku darbību pret kara kurinātājiem un vienu propagandu; sakļaut visus miera piekritēju spēkus, lai novērstu tagad pastāvošos agresīvus aktus, kas vērsti pret tautu neatkārību un pret demokrātiskajām brīvībām; sniegt palīdzību miera piekritēju kongresu.

F) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās. Visi šie soli jāsper nolūkā panākt vienu spēku iespējami plašāko apvienošanu miera aizstāvēšanai.

G) Sagatavot nākamo Vispasaules miera piekritēju kongresu.

H) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

I) Sagatavot vienu spēku iespējami plašāko apvienošanu miera piekritēju kongresu.

J) Nosodīt katru rīcību, kas vērsta pret mieru, un saskapot miera spēku darbību pret kara kurinātājiem un vienu propagandu; sakļaut visus miera piekritēju spēkus, lai novērstu tagad pastāvošos agresīvus aktus, kas vērsti pret tautu neatkārību un pret demokrātiskajām brīvībām; sniegt palīdzību agresijas un aaspiešanas upuriem.

K) Atbalstīt katru rīcību, kas vērsta pret mieru, un saskapot miera spēku darbību pret kara kurinātājiem un vienu propagandu; sakļaut visus miera piekritēju spēkus, lai novērstu tagad pastāvošos agresīvus aktus, kas vērsti pret tautu neatkārību un pret demokrātiskajām brīvībām; sniegt palīdzību agresijas un aaspiešanas upuriem.

L) Sagatavot vienu spēku iespējami plašāko apvienošanu miera piekritēju kongresu.

M) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

N) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

O) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

P) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

Q) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

R) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

S) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

T) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

U) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

V) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

W) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

X) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

Y) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

Z) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

A) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

B) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

C) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

D) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

E) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

F) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

G) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

H) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

I) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

J) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

K) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

L) Organizēt propagandas iedzīkļus par Vispasaules miera piekritēju kongresa komitejas darbību — it sevīšķi, izdot preses organu vairākās valodās.

J. V. STAĀINS PAR PADOMJU PRESES BRĪVĪBU

No sarunas ar ārzemju strādnieku delegacijām

1927. g. 5. novembrī

Bija klāt 80 deputāti no Vācijas, Francijas, Austrijas, Čehoslovākijas, Dienvidamerikas, Kinas, Belgijas, Somijas, Danijas un Igaunijas. — Saruna ilga 6 stundas.

STAĀINS. Biedri, vāker man iedeva jautājumu sarakstu vācu valodā bez paraksta. Šorit saņēmu vēl divus sarakstus: vienu franču delegacijas, otru — no daļu. Sāksim ar pirmā saraksta jautājumiem, kaut gan nav zināms, kāda delegacija šo sarakstu iestiebusi. Pēc tam var pāriet uz diviem nākošajiem sarakstiem. Ja jums nav iebildumu, sāksim. (Delegati izteic piekrišanu.)

3. Jautājums. Kāpēc PSR Savienībā nav preses brīvības?

Atbilde. Par kādu preses brīvību jūs runājat? Kādai šķirai preses brīvība — buržuazijai vai proletariātam? Ja runa ir par preses brīvību buržuazijai, tad tās pie mums nav un nebūs, kamēr pastāv proletariāta diktatura. Ja runa ir par brīvību proletariātam, tad man jāsaka, ka jūs neatradīsiet nevienu citu valsti pasaulē, kur pastāvētu tik vispusīga un plaša preses brīvība proletariātam, kādā pastāv PSRS. Preses brīvība proletariātam nav tukši vārdi. Bez labākajām tipografijām, labākajiem preses namiem, bez strādnieku šķiras atklātām organizācijām, sākot ar visšaurākajām un beidzot ar visplašākajām, kuras aptver strādnieku

šķiras miljonus, bez visplašākās sabūļu brīvības — nevar būt preses brīvības. Ielūkojeties PSRS dzives apstāklos, apstāgājiet strādnieku rājonus, un jūs sapratīsiet, ka labākās tipografijas, labākie preses nami, veselas papīra fabrikas, veselas krāsu rūpnicas, kuras nepieciešamas presei, milzu pilis sapulcēm. — tas viss un daudz kas cits, kas nepieciešams strādnieku šķiras preses brīvībai, pilnīgi atrodas strādnieku šķiras un visu strādājošo masu rīcībā. To ari pie mums sauc par preses brīvību strādnieku šķirai. Mums nav preses brīvības buržuazijai. Mums nav preses brīvības menševikiem un eseriem, kuri mums reprezentē sakaučās un nogāztās buržuazijas intereses. Bet kas tur ko brīnīties? Mēs nekad nesam uzņēmušies pienākumu dot preses brīvību visām šķirām, aplaimot visas šķiras. 1917. gada oktobrī, nemot varu, bolševiki atklāti pateica, ka šī vara ir vienas šķiras, proletariāta vara, kas PSRS iedzīvotāju milzīga vairākuma, pilnētās un lauku strādājošo masu labā aapsiedis buržuaziju. Kā pēc tam var prasīt ne proletariāta diktatūras preses brīvību buržuazijai?...

«Leninisma jautājumi», 9. lsd., 296, 298. lpp.

ooo

PADOMJU PRESES DARBINIEKIEM

Var droši teikt: desmitiem miljoniem cilvēku lasīšana gandrīz tikpat nepieciešama, kā ēšana. Tātad ari iedzīvojātu apgādāšana ar presi pie mums klūst par svarīgāko uzturumu. Tas sarekārt mūsu preses darbiniekam uztiek milzīgu atbildību. Prese ir «visasākais un visspēcīgākais mūsu partizāncijs» (Stālin). Tā veido cilvēku uztakus, iepotē viņos attiecīgajām ieradumus, rada sabiedrisku domu vienā vai otrā jautājumā, tā organizēmas spēkus kā valsts, tā ari sabiedrisko uzturumu pildīšanai. Prese — kulturas un kolektīvas piederēs augšanas faktors. Cik daudz miljoniem cilvēku izslasījuši Lenīns, Stālinš darbus! So lielo marksistu domas ar preses pašām, iestākoties, nostiprinoties

M. I. Kajīnīns

Septiņi lielie nedēļas žurnali*

DZ. SELDESS

nēja vēl otrā pasaules kara laikā, un ka tas atskanēja no Lījusa izdevuma lappusēm.

Šī aicinājuma autors bija Amerikas bijušais vēstnieks Maskavā un bijušais vēstnieks Francijā Viljams Bullits. Tas bija 1944. gada 4. septembrī. Redakcijas priekšāvārā Bullits nosaukts par «Life» speciālkorespondēntu, kurš sūtījis uz Itāliju, kur «vinā intervēja virknī labi informētu un autoritatīvu personu, tā skaitā ari pāvestu Piju XII». Priekšāvārs dīlezgā acīm redzami norādīja, ka, aicinot uz «krustu gājienu», — tā lēkullīgai saucējamo nākošo atomu karu, — Bullits izteicēja pāvesta Piju XII uztakus.

So ietekumā sadalīt pasaulei rietumam un austrumu blokos un izraisīt starptautisku kuru kundzības dēļ vēlāk uztvara Vinstons Cerčils (kura rakstus bija kontraktējis žurnals «Life» un avīze «New-York Times»), bet vēlāk ari daži valstu vadītāji.

No materiālu, ko tagad publicējuši bijušie Lījusa līdzstrādnieki citos žurnaloš un grāmatās, redzams, ka vīna redakcijās, tāpat kā Hersta un Hovarda avīžu redakcijās, noteik liela cīņa. Līdz dienas tiek runāt par to, vai citu rakstu izņemšanu val pārtaisīšanu par labu uzņēmējiem un vīnu uzskatumam. Cīņam vārdā, Lījuss izdevumu redakciju līstīja ne ar ko neatšķiras no lielākā valuma citu lielu Amerikas avīžu redakciju līstīnas.

Kad žurnāls «Times» un «Life» korespondēnti Rīčards Lauterbachs uzrakstīja grāmatu «Tādi ir krievi», kura, pēc visu recenzētu atzinumiem, bija labi dokumentēta un objektīvi «zīklīstīja lietu stāvokli». Žurnala «National» recenzents Aleksandrs Kečikins norādīja, ka ja «Times» un «Life» ievietojuši pusī no tā, ko Lauterbachs tiem sūtīja (t. i. — no tā, kas bija ievietots vīna grāmatā), tad pat Lījusa kundze būtu varējusi izziņāt kaut ko par «neizdrībīnamajiem» un «mīklainiem» krieviem, ar kuriem vīnai tā gribas karot...

Tācū vēsturnieki viegli var izpētīt, ka satieciens, kas aicināja rietumu demokratijas uz «krusta gājienu» — uz trešo pasaules karu, pirmo reizi atskā-

ZELTA ZVAIGZNES KAVALIERIS

J. ZALENIEKS

S. Babajevska romans «Zelta zvaigznes kavalieris» neapšaubāmi ir labākais pēdējo gadu darbs, kas velatis pēckara lauksmīniecības attīstības temai. Tas saista un mobilizē lasītāju no pirmās līdz pēdējai lappusei. Rakstnieks pratis uztvert un mākslinieciski parādīt to jauno, ko mūsu dzīvē un cilvēku attiecības ienesis. Tēvījas karš padomju laužu varonīga cīna par dzīmeni un uzvara pār ienaidnieku. Autors savā darbā galveno uzmanību veltījis cilvēkiem. No loti bagātā un vispusīgā personaža, kas darbojas romānā, rakstnieks lasītāja uzmanības centrā izvirza Sergeju Tutarinovu, stānīcas padomes priekšsēdētāju Savu Ostrouchovu, figadiņa rajona izplikomitejas priekšsēdētāju Fedoru Hochlakovu un kolchoza priekšsēdētāju Ragulinu. Tūlinātiezīmē, ka ari pārējie romanā tēlotie tipi zimēti ne mazāk spēcīgi, tā ka lasītāja acu prieķis paveras saistoša un spilgtā Kubanas kolchoznieku dzīves un sādžes aina.

Padomju laužu būtiskākā ipāšība ir mierīgās ceļniecības entuziasms. Tikko bija beiguši dunēt liegabali, kad padomju karavīri iau dzirdēja citu trokni — vēseru un zāgu sasaņšanos, traktoru un sējmašīnu dzūkotu dzīmēnes arēs, valadzēla atjaunot un uzcelt daudz skāstāku un varenāku visu to, ko bija pārvērtušas pelnos kara liesmas. Šis jaunrades patoss, demobilizēto dzīmēniem aizstāvju neapturām dzīva nāvēidot dzīvi vēl labāku, ar aizraujošu spēku skan no «Zelta zvaigznes kavaliera» lappusēm.

Romanā galvenajā varoni Sergeja Tutarinovā rakstnieks parādījis snīgtu ražīgo izplikomitejas priekšsēdētāja posteni ar sīru slimību sīrgstoša Hochlakova vietā, bet pēc tam darba lauds to ievelē par Augstākās Padomes deputātu. Vīna uzdevumu klūst lielāki un atbildīgāki, redzes lauks plāsās. Būdams stingrs un neplēkāpīgs pret padomju likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties uz dzīvi no sava Ustj-Nevinskas zvanu torna, bet šis zvanu tornis nav augsts, un neko, izņemot savu stānicu, tu neredzi un vēl lepojies ar to... Bet tu, lūk, par ko padomu likuma pārkāpējēm, neleciņģis pret nolaibībām, Tutarinovs nonāk konflikta ar dažiem rajona darbiniekam, kas vīna rīcībā saskata diktatoriskas tiekšmes. Iai gan patiesības vērsies pret rupījam nelikumībām kolchozu saimniecībā. Ar Hochlakovu attiecības kļūst asas. Tutarinovu nevar saprast ar Ostrouchovu. Tam par lemesu ir dala noplūdinātā kokmateriāla aizdedzēšana kaimīgu stānicai, ko Ostrouchovs nevar atzīt, jo rūpējas tikai par savas stānicas nākotni. Uz to vīnam izrāda Tutarinovs: «Tu skaties

